

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Brasiovu, piata mare Nr. 22. — „Gazetă” era:
Martii, Joi și Sambat.

Prețulu abonamentulu:
pe unu anu 10 fl., pe șiese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu sêu
28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. și r. și pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:
un'a serie garmondu 6 cr. și timbru de 20 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retrimitu.

Nr. 16.

Sambata, 7/19 Februaru

1881.

Solidaritate.*) 1860—1865.

Brasiovu, 19. Ianuariu.

XII. Din cele premerse s'a potutu convinge — credemu — ori și cine, că actiunea politica a Romanilor ardeleni inaugurata la 1/13 Ianuariu 1861 a avutu unu caracteru guvernamentalu, ceea ce era inse și mai decisivu pentru rezultatele finale ale acestei actiuni a fost caracterulu ei confesiunala.

La conferenți'a din 1861, — abstragendu dela modulu conchiamarei ei — in realitate nu a fost reprezentatu poporulu romanu ardeleanu că individualitate genetica natiunala, ci mai multu numai că corpu confesiunala. Nu poporulu că totalitate, ci confesiunile că parti ale intregulu si-au tramisu și si-au chiamatu reprezentanti la Sibiu. Un'a din scrisorile circulare ale Archiereilor face chiaru distinctiune între „natiunea romana, ce se tiene de legea ortodoxa orientala și între natiunea romana, ce se tiene de legea greco-unita.”

La conferenți'a dela 1/13 Ianuariu 1861 avea d'er se fia in fapta reprezentata „natiunea romana unita” și „natiunea romana neunita”, ceea ce in terminii obicinuti nediplomatici era sinonimu cu confesiunea unita și neunita. In consecința deca amu admite, că la 1/13 Ianuariu 1861 au traitu in Transilvania unu numeru ore care de Romani, cari nu apartineau nici confesiunii unite, nici celei neunite, ci unei alte confesiuni, atunci ar' urmá, că acestia au fost eschisi dela reprezentanti in conferența.

Amu aratatu deja si este in generalu cunoscutu că pe timpulu absolutismulu confesiunile nostre au traitu un'a cu alt'a că cănele cu pisic'a. Abia in ajunulu marilor eveneminte politice, ce le-a preparatu diplom'a imperatésca dela 20 Octobru 1860, confesiunile; unita și neunita, séu mai bine disu capii acestoru confesiuni, s'au apropiatu unii de altii și au incheratu între sine, pe bas a paritatii in conducerea natiunala, o pace, care in adeveru era numai unu armistitiu.

Care a potutu se fia scopulu acestui armistitiu? Negresitu, — ni se va respunde — solidaritatea natiunala. Asia e, in anim'a Archiereilor și a tuturor celorlalti era viua dorința de a vedé pe Romani un'a si nedespartiti in lupt'a pentru egal'a loru inereptatire, d'er in realitate acést'a remase o pia dorința, o dorința esprimita numai pe harthia și prin frase bombastice natiunale.

Uniunea legata la 1860 între cei doi Archierei romani nu putea se aiba unu resultatu practic farorabilu pentru solidaritatea natiunala, din simpl'a cauza, că ea se radimá numai si numai in confesiune și cerculu in care se invértea era exclusivu confesiunala.

Se nu mai vorbimu de rivalitatea naturala între siefi conducători ai partideloru confesiunale, se retacemu frecariie continue între cei mai mititei, cari reprezentau „natiunea unita și neunita” se avemu in vedere numai necesitatea solidaritatii natiunale semtita de toti și punendu man'a pe consciința se ne intrebamu :

Potut'au Romanii ardeleni se atinga marele scopu alu uniunii natiunale proclamata la 1848, candu bas'a de operatiune a loru era cerculu restrinsu alu confesiunii, candu actiunea loru era divisata in doue, candu cea mai mica neintielegere între capii sufletesci, ear' acumu și politici, facea sé se turbure relatiunile d'entre barbatii loru de incredere? Ce bine poteamu noi se asteptamu dela unu pactu că acést'a confesiunala, deca, pe cătu

timpu între comandanti domnea armonia eramu, Romani un'a si nedespartiti, indata ce inse se ineretia fruntea vre unuia dintre cei doi capi, ne parasea „increderea și cordialitatea” și facea locu la diferite „sfeli, prepusuri și temeri”, ear' noi incepeamu earasi se ne semtиму că Romani uniti și neuniti?

Nu asia a intielesu fericitulu Simeone Barnuti solidaritatea natiunala. Elu nu admitea uniti și neuniti in cerculu acestei solidaritati, elu cerea că uniunea natiunala se sté peste confesiuni, pentru că se póta infréná pasiunile confesiunale in folosu' u causei natiunale comune tuturor.

Din pactulu dualisticu confesiunala dela 1860 prin urmare solidaritate natiunala n'a potutu esi; de-o solidaritate confesiunala nici nu putea se fia vorba péna ce esistau ambele confesiuni. Ce solidaritate au facutu d'er Romanii uniti și neuniti la 1861? Respunsulu la acést'a intrebare l'amu datu deja. Conferenți'a dela 1861 incheiandu unu armistitiu confesiunala între Romanii ardeleni, pe care la sigilatu priintr'o afurisania protocolara contra acelor'a cari voru cutezá alu calcá, a inauguratu o solidaritate cu guvernulu centralu austriacu, pe bas'a „intentiiloru din harthiele imperatésca” și s'a constituitu că partida romana guvernamentala.

Cronic'a evenimentelor politice.

Este cunoscutu, că camer'a cislaitana a alesu o comisiune, care se desbata cestiunea privitóre la legea pentru limba și la famosulu ordinu ministerialu, prin care se stabileste egal'a intrebuintiare a limbelor inaintea tribunaleloru din Boemi'a etc. In 15 Februaru a. c. acést'a comisiune a tienutu siedintia, care s'a terminatu prin aceea, că membrii centralisti cu Dr. Herbst in frunte au parasitu in modu demonstrativu sala, in mediloculu desbateriloru. Lucrulu s'a petrecutu adeca in urmatoriulu modu :

La inceputulu siedintiei Dr. Herbst motiva propunerea s'a, că sé se ecsamineze mai de aprópe validitatea și efectele ce le-a avutu si le póte avé ordinulu memoratu ministerialu, datu in caus'a limbei. Herbst se incercá a dovedi, că guvernulu prin acestu ordinu n'a facutu sé se esecute o lege, ci a vatamatu legile ecsistente. — Guvernulu era reprezentatu in comisiune de cătra ministru Dr. Prazak. Dapa Herbst interpelá dep. Chlumecky pe Prazak asupra scopulu, ce l'a avutu guvernulu cu ordinulu pentru limba. Ministru respuse că scopulu guvernulu a fost de a face că sé se respecteze in egala mesura limb'a ceha și germana la tóte tribunalele etc. Chlumecky i adresá dupa acést'a intrebarea, că ore crede că acelu ordinu a adusu o schimbare si in serviciulu internu judecatorescu etc. Prazak respuse, că desi nu prin lege d'er in faptu limb'a serviciulu interioru e cea germana. Chlumecky replica, aratandu, că o autoritate din Boemi'a a corespondatu cu autoritati din alte provincii in limb'a germana. Ministru declará că nu nu are cunoscința de acést'a.

Chlumecky mai intréba că din ce cauza guvernulu nu a datu asemeni ordonantie si pentru Carniolia, Stiri'a s. a. Dr. Prazak respuse, ca deca se va vedé necesitatea si acolo, guvernulu isi va face datori'a.

Deputatulu Piteiu (Romanu din Bucovin'a) apera dreptulu de ordonantia alu guvernulu si dice că si pentru Bucovin'a ar' fi neapératu de lipsa o ordonantia pentru limbe. Acést'a o cere si Dr. Tonclii pentru Sloveni.

In fine se redica Dr. Rieger si dice că Herbst a sciutu fórte bine, că nu o se reieša cu propunerea s'a; scopulu lui a fost numai a tiené unu discursu frumosu si a face că sé se auda dincolo de hotarulutierei unu tipetu de dorere. Apoi vorbesce de dreptulu natiunei boeme, de diplom'a din Octobru,

de rescriptulu din 1871 și de reservatiunea de dreptu cu care Boemii au intratu in Reichsrath, care a fost recunoscuta si de Maiestatea S'a și a fost si este sustienuta de reprezentanti Cehiloru.

In urm'a acestui discursu Herbst a declaratú că protestéza contra metodei de polemica a dep. Rieger. „Inca niciodata nu a fost ofensata minoritatea unei camere in modu atátu de frivolu . . . Rieger ne imputa intentiuni de inalta tradare. Eu nu voiescu se vorbescu de tipetele de dorere ale Cehiloru, deocamdata inse nu voiu mai participá cu consocii mei la desbatare. — Nemtii centralisti esira dupa acést'a din sala.

Intemplarea acést'a a produsu mare iritatiune in taber'a ceha și germana. „Politik” aproba cu bucuria atitudinea lui Rieger; „Bohemi'a” conservativa inse dice că „celu ce se póta cá Dr. Rieger póte se mai functiuneze cá conducători natiunala; d'er cá politicu austriacu, a abdisu, s'a facutu imposibilu.”

Dupa cum ne spunu diarele din Vien'a natiunea slovena inca a datu d-lui Taaffe unu „memorandú”, analogu aceluia alu Cehiloru, in care 'si espune tóte „gravaminele”, ce le au Slovenii. Acestu memorandú incepe prin a condamnă sistemulu centralistu de guvernare, că unulu ce este cu totulu vatematoriu intereseloru singuraticeloru popóre din Austri'a. si declara, că numai o „egala indreptatire efectiva póte duce intregu statulu la mantuire. Slavii pre langa tóta imbucatatirea loru, si-au pusu tóte fortiele pentru a deveni nationalnicesce independenti. Limb'a slovena s'a desvoltatu deja asia de tare, încátu ea póte sustiené in scóla concurentia cu ori care alta limba. Progresele natiunii slovene ar' fi si mai mari, deca ar' fi fostu indeplinite cele d'antaiu puncte ale programulu slovénu, adeca, deca tóte tienuturile slovene ar' fi fostu reunite iutr'unu singuru grupu administrativu. Natiunea slovena nu va renuciá niciodata la acést'a pretensiune, care se radima pe dreptulu naturalu si pe impregiurarea, că statulu ar' avé in acestu grupu reunitu arm'a cea mai sigura contr'a dusmanulu dela sudu. Favorisarea limbei italiene pe la deregarii este unu pericolu. Slovenii au cerutu pên'acum inzadaru introducerea limbei slovene in scóla si in administratiune, pentru că functionarii n'au nici idea despre limb'a, asupra careia sunt chiamati a-si dá parerea. Functionarii de pria tienuturile slovene uita, că nu natiunea este pentru functionari, ci din contra functionarii sunt pentru natiune. Limb'a slovena este asuprita si prin scóle. Limb'a germana este impusa péna si in scólele populari. Scólele populari si cele medii din granitia sunt germane séu italiene.

In Triestu nu esista nici o scóla populare slovena. Pretutindenea este aci introdusa limb'a italiana. In Rojauo s'a formatu o clasa italiana. Totu asemenea se intempla si in Servola. Intrég'a actiune a magistratulu din Triest. tinde numai la italianisarea deplina a orasiulu si a tienutulu de prin pregiuru.

In ceea ce privesce referintiile economico-natiunale memorandulu cere o grabnica regulare, a cartiloru funduari; de asemenea considera, că neapératu de lipsa o regulare a tarifulu drumulu de feru sudicu. Cassarea portulu francu o considera memorandulu slovenu de-o-camdata cá vatematóre.

Evenimentulu dilii in politica din afara este discursulu tronulu, prin care a deschisu imperatulu Wilhelm „Reichstagula” germanu: Acestu discursu póte cu dreptu cuventu fi consideratu că o eminenta manifestatiune pacifica. Alusiunea ce-o face la esistentia inca, platonica a aliantiei celoru trei imperati indreptatiese conclusiunea, că Russi'a, intorcându spatele politicei orientale englese, s'ar' fi apropiatu erasi

*) A se vedé Nr.ii 84, 100, 101, 102, 103 și 104 ai „Gaz. Trans.” din anulu 1880 și Nr. 4, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 14 și 15 din 1881. Red.

de aliantia austro-germana. In ceea ce priveste cestiunea greceasca discursul imperatesc se exprima cu multa reserva astfel, ca elu da a-se intelege, ca in Berlin lumea politico-diplomatica incepe a crede deja in probabilitatea unui resbelu greco-turcu localisat. Relatiunile intre Franta si Germania in discursu nu sunt pomenite anume, de-a marele cancelariu a sciutu se imple acest-a lacuna printr-unu „entrefilet“ in „Nordd. Allgem. Zeitung“. Foia guvernamentale n'au fost niciodata mai amicabile, ca, de candu este d-lu Barthélemy. St. Hilaire ministru alu afacerilor straine.

Trecerea bonapartistului Dugué de la Faucaunerie, la partidulu republicanu, pare a afla si alti imitatori. In adeveru acestu partid — care era in parlamentu pen'aci celu mai numerosu si mai puternicu dupa celu republicanu — se afla astadi in plina dissolve. Diarele din provintia aducu mai pe fiacare di declaratiuni prin cari consiliari municipali si departamentali trecu la partidulu republicanu.

Diariulu „Le Temps“ scrie :

„Asemenea declaratiuni si treceri se mai astepta inca multe Partidulu bonapartistu se afla intr-unu astfelu de procesu de descompunere, incatu in curundu nu va voi se-i mai apartiena nici unu omu, care a invetiatu se cugete. Legitimistii sperasera catuva timpu, ca in urm'a mortiei fiului lui Napoleon III bonapartistii voru trece in castrele loru; acest-a inse pen'acum nu s'a intemplat si nici nu s'a pututu intempla. Nici unu omu cu minte nu paraseste unu partidu desagregatu, pentru a-se alatura lenga unu altulu, care este si mai slabu. Si in cele din urma intre legitimisti si intre bonapartisti exista o prapasthia, care se numesce „Revolutiunea franceza.“ Vechii imperialisti sunt constrinsi deci chiar' de impregiurari a-se alatura langa republicani. Viitorele alegeri generali voru da partidulu bonapartistu o lovitura, pe care numai cu greu o va pute suportá, fara a-se dissolve cu totul.“

In parlamentulu anglesu a venit in discutie o cestiune, asupra careia pen'acum sa desbatutu forte multa pretutindinea fara a-i-se fi datu inca o solutiune satisfactore. Acest-a este cestiunea, deca unu guvern are dreptulu se deschida si se retiena epistole adresate catre persoane private. Deputatulu irlandesu Sullivanu prin o interpelatiune intreba pe guvernulu anglesu, deca este adeveratu ca elu ar' fi deschisu epistole adresate catre deputati irlandesi. Marchisulu de Harcourt respuise in numele ministrului, ca o lege din 1837 da guvernulu dreptulu de a o face acest-a in casuri unde siguranti'a statului seu a supusiloru sei este periclitata. In privintia intrebării, deca in momentul de faia s'a facutu intrebuintiare de acestu dreptu, refuzara de a-se explica mai in detaliu atatu d-lu de Harcourt catu si d-lu Forster. Ei provocandu-se la responsabilitatea ministeriale declarara, ca, a dá explicatiuni mai de aprópe ar' fi unu ce cu totulu intempestivu si periculosu. Din asemenea declaratiuni incurcate nu este nici-decatu greu a vedé, ca interpelatiunea irlandesului Sullivan avea motive forte reali. Judecandu dupa impressiunea ce au facut'o asupra camerei declaratiunile ministeriale, impregiurarea, ca au fostu anuatiata indata mai multe interpelatiuni asupra aceluasiu obiectu, o aflamu cu totulu naturale. In ori ce casu trebuie se fia unu ce forte neplacutu a vedé unu guvern liberalu — si inca anglesu — venindu se pretinda pentru sine dreptulu de a deschide epistole si a vatemá astfelu secretulu corespondentiei private. Se vede, ca fatalitatea a voitu ca chiaru guvernulu liberalu alu d-lui Gladstone se fia acela, care se vintu se creeze casuri de precedentia atatu de binevenite ori-carui guvern reacionariu.

In Hyde-Park-ulu din Londra tienura radicalii din Scoti'a si din Irland'a in Sambat'a trecuta unu mare meeting contr'a legi de siluire in Irland'a. Contingentele din deosebitele parti ale captalei cu muzici si stindarte in frunte se adunara in Trafalgar Square pe la 3 ore d. amedi si de acolo apoi mersera in Hyde Park. Oratorii si tienura cuventarile din trasuri deschise. Pe fiacare plat-forma se propusera si fura primiti cu unanimitate trei resolutiuni identice. Ele sunau: „Noi condamnemu siluirea Irlandei. Incarcerarea lui Davitt este unu ce insolentiu, crancenu si nedreptu; Noi blamamu tienut'a vorbitoriului si guvernului prin care libertatea cuventului este sugrumata.“ La adunare au luat parte numai deputati irlandesi. Unulu din acestia d-lu Mr. Mac-Carthy observá in cuventarea s'a, ca causa poporului irlandesu este

identica cu a poporului anglesu. Tint'a amenduroru popore este aceea si numai prin o strinsa concordia intre democrati'a irlandesa si cea anglesa pote se prospereze causa, ce le zace la amendou atatu de multu la anima.

Din Paris se scrie, ca d-lu Parnell este iuca totu acolo. Elu este visitatu de omeni politici de tota man'a. Intre altii l'a visitatu si famosulu d-nu Rochefort. Obiectulu conversatiunii loru a fost firesce d-lu Gambetta. La insultele ce adresá Rochefort d-lui Gambetta din causa, ca „La République française“ nu sustiene causa irlandesiloru, d-lu Parnell respuise, ca d-lu Gambetta voiesce in modulu acest-a se se mantiena pe picioru bunu cu printiulu de Wales, care l'ar' fi inviatu la prandiu. Elu declará mai departe, ca voiesce se intrebuinteze tote mijlocele legali, pentru ca Angli'a se satisfaca tote dorintiele Irlandei. Legea de siluire a facutu din Irland'a o dou'a Polonia. Astadi ori-care irlandesu pote fi arestatu fara de nici unu motivu. Caus'a, ca Irlandesii au fostu dati afara din parlamentu este, ca in Angli'a este reprezentata in parlamentu numai burgeoia si aristocrati'a, poporulu inse de locu. Neorânduielele din Irland'a au fostu tare esagerate de agentii guvernului din Londra. D-lu Parnell incheia: „Nu-ti potu dice la revedere! Preste o luna pote ca me affu in inchisore.“

Camera franceza a restabilitu in nou'a lege de pressa mai multe dispositiuni pe care la prima lectura le respinsese. Astfelu s'a primitu paragrafulu, care imputernicesce pe ministrulu de interne se oprésca diarele straine de a intrá in tíera. Amendamentulu d-lui Goblet, care eere acest-a imputernicire a datu ansa la o desbatere forte via. D-lu Naquet declará, ca acest-a insemnéza a-se intórce la paragrafulu primitivu alu comisiunei, care a fostu respinsu si la decretulu din 1852. Republic'a n'ar' trebui se se folosésca de asemenea árme. Ministrulu de interne observá, ca diarele nu sunt nici decatu periculoase pentru guvern, dér' nu trebuie se existe unu privilegiu pentru diarele straine seu pentru diarele franceze tiparite afara din tíera. D-lu Naquet: „Nici unu guvern monarchicu n'a luat nise asemenea mesuri pena in anulu 1852, pena la funestulu guvern alu lui Napoleon III. Goblet riposá, ca elu nu voiesce pentru pressa impunitatea. Floquet: „Acest-a nu este decatu restabilirea simpla a censurei, restabilirea arbitrariului!“ — Cu tote acestea amendamentulu Goblet a fost primitu cu 254 de voturi contra 222.

Numerulu din urma alu diarului „Kijeblanin“ contine nese descoperiri interesante in privintia „federatiunii lucratoriloru din Russi'a sudica“, care apartiene celei mai teroristice fractiuni a partidului revolutionariu. „Federatiunea lucratoriloru“ respinge in programulu seu tote mijlocele pacifice si da consiliulu de a nu se increde nicidecum sperantiiloru si promisiuniloru de reforme liberale. Singurulu felu adeveratu de lupta este celu inceputu acum in Irland'a, adecauciderea in ascunsu a proprietariloru, incendiile etc. . . . Deca se va lucrá in modulu acest-a, atunci si o grupa puçinu numerosa pote ajunge la insemnate rezultate revolutionare. In loculu primu se recomanda „Terorisarea fabriciloru“, adeca fabricantii seu administratorii de fabrici si de ateliere se fia constrinsi prin amenintari, se indeplinésca unele pretensiuni, ce li se voru adresa in numele lucratoriloru; deca aceste amenintari voru fi inzadaru, atunci se se pasiesca numai de catu la omorirea aceluor persoane. Deca fabricantii se voru intimidá prin amenintari si voru face concessiuni, atunci lucratorii, convinsi despre puterea teroristiloru, se voru alatura lenga acestia. Alu doilea principiu alu programului este „Terore politica“, adeca omorirea tuturoru personelor in functiuni, care ar' impedece actiunea Federatiunei. In loculu alu treilea revolutionarii recomanda, a-se folosi de deosebitele referintie locali, precum: ceterle pentru proprietate, neintielegerile de prin fabrici etc. Prin acest-a se se aprinda animale, si cei impartasiti se fia induplecati la omoruri, incendiuri, si alte fara de legi. Capii acestei federatiuni pe lenga tote arestarile, ce s'au facutu pena acum, totu n'au cadiatu inca in manile guvernului. De aci se pote vedé, catu de greu stau referintiele sociali in Russi'a.

Se telegraféza din Constantinopolu: Abdull-Mutalib, mare Sierifu alu Meccei, fiindu in versta de mai bine de 90 ani, Pórt'a ar' avé intentiunea de a'lu inlocui, dupa

mórtei, cu Sieicu Fazyl-pasia, actualulu guvernatoru alu tribului arabu din Zaffar. Banuindu acest-a, insarcinatulu de afaceri alu Angliei a declarat, suntu câte-va dile, lui Assim-pasi'a, ca guvernulu seu ar' vedé cu neplacere, si ca nici chiaru ar' tolera alegerea eventuala a lui Fazyl, care a fostu alia data gonitu din Indi'a pentru incercari seditiose. In cugetulu Angliei alegerea lui Fazyl-pasia, considerandu antecedentele sale, ar' fi de natura a compromite fidelitatea musulmaniloru Indiei. Angli'a sustiene candidatura lui Sieic Husein-Un, fratele fostulu mare sierifu, asasinatu in Martiu 1880.

Dupa informatiuni autentice, trupeluturcesci, cari se afla acum in Epiru si Tesalia, nu s'ar' urca la cifra de 40,000 omeni, la care ar' poté ajunge numai cu rezervele. Se explica aici liniscea spiritelorula Aten'a prin faptul, ca guvernulu grecescu ar' fi primitu noue asigurari ce i-ar' fi favorabile. In totu casulu se constata la Turci tendentie de a mari intr'unu modu simtitoru concessiunile, spre a se ajunge la o regulare pacifica. Pórt'a sondéza terenulu financiaru pentru a face unu imprumutu, dandu dreptu garantia tributulu ce i'lu platesce Egiptulu, care tributulu garantéza imprumutulu din 1854 ce espira in 1887.

Relativu la starea actuala a armatei grecesci se scrie din Aten'a, ca 42 de batalione sunt gata completu. In bugetu figuréza 82,824 de omeni, intre cari se numera si armat'a teritoriale, adeca landverulu grecescu, care se recrutéza din omenii dela 31 pëna la 40 de ani. In Fiume s'au cumperatu de nou torpedi de 140,000 livre sterlingi. Din Londr'a a sositu in Aten'a unu Oficeru insarcinatu cu asediarea torpediloru. Unu capitanu danesu anume de Bardenfeld s'a dasu, dilele trecute la Fiume si de acolo este érasu asteptatu la Aten'a pentru a luá in loculu reposat. baronu de Güldeacrone directiunea scólei de torpedi si in acelasiu timpu si o adjutantura pe lenga regele. Intrarea portului Pireu, colinele dela Munich'i'a, Psitalia si ambele intrari dela Talamis se fortifica si se inarméza cu puternice baterii Armstrong.

„Daily News“ anuntia, ca comitele de Humberley, ministru alu coloniiloru, a primitu propunerea de pace din partea Boeriloru din Transvaal. Unu consiliu de cabinetu a discutatu eri asupra acestei cestiuni. Se crede, ca guvernulu anglesu va oferi Boeriloru o independentia locala. — Acelasi diaru afla, ca au isbucnit turburari in Siri'a, in impregiurimile Beirutului, intre musulmani si crestini. Mai multi msi ar' fi fostu ucisi; pravaliele si bazarerele suntu inchise.

Schitie din viet'i'a nostra nationala.

Motto: Vieti'a este unu tablou de mosaicu, alu carui coloritu depinde dela petricelele, care 'lu compunu

Sevigné.

(Urmare.)

Vedemu dér' ca aparatulu metropolitanu nu functionéza cum ar' trebui se functioneze — ba potemu constatá cu durere unu faptu, care trebuie se se caracterizeze á simptomu de o bóla forte periculoasa, de care suferé metropoli'a nostra si acestu faptu este o cërta „de lana caprina“, care a datu nascere la doue brosiuri, dintre cari un'a pórtá titlulu „Critica“ si alt'a „Anticritica“ celoru 2 congrese electorale. Aceste brosiuri avèndu pretentiunea de a fi materialu pentru istoria — nu se potu calificá decatu de nise pamflete, cari se reducu la cunoscutulu refrenu: „Schlägst du meinen Juden, schlage ich deinen Juden“. Ce valóre potu se aiba aceste brosiuri? De vre-unu folosu pentru istoria nu pote fi vorba, dia contra ele voru serví pentru mistificarea adeverului, fiindu amendou scrierile tare umbrite de pasiuni personale. Pentru moralitatea poporului nostru suntu apoi fara indoie la forte scandalisátore. Filosofulu celu mai rudimentaru va trebui se recunósca, ca nu este consultu pentru mass'a poporului, ca se se desvelésca lucrurile relative la autoritatile supreme bisericésci in modulu acela, cum s'a intemplat acest-a in „critica“ si in „anticritica“. Totu ce exista are in sine ratiunea de a fi, asia i-si are si biseric'a ratiunea s'a de a fi. In cestiuni atingétore de biseric'a trebuie se fimu cu multa precautiune, si e datoru celoru culti ca se intarésca pe poporu in religiositate, éra nu se 'lu slabésca. Redicati biseric'a dintr'unu statu si nu veti gasi institutiune, cu care se-o poteti inlocui, a disu unu mare barbatu. A-

cest'a e criteriulu dupa care trebuie se cumpanim brosiurele mentionate, si de siguru acea parte a correligionarilor nostri, care nu sunt atinsi pēna acum de prejudecie pentru un'a sēu pentru alt'a din partidele litigante, va trebui se fia de acordu cu noi in acēst'a privintia.

Din cele espuse se vede dēr' cā in privintia bisericesca nu stam tocmai bine si vin'a la acēst'a stare o pōrta tocmai barbati cari sunt la carma si adeca sēu capii, sēu cei din giurulu capului.

Un'a trebuie se mai adaugam, cā aplicandu la certele aceste prim'a diafantica nu vomu potē constata nicidecum o lupta pentru principiu, ci totul se reduce numai la persōne. In tōta cērt'a acēst'a nu vomu gasi nici o urma de atari elemente de disputa, cum este s. e. in politica lupt'a intre conservatori si liberali, intre democrati si aristocrati, intre republicani si monarchisti; la partidele aceste pēna la uau gradu ore-care se pōte gasi lupt'a pentru unulu sēu altulu din principiile, cu cari credu cā au se fericēscā unu statu, unu poporu etc. etc. In certele esistente intre nmitele partide bisericesci astfelu de basa nu se afla, ci tōta caus'a este, cā de ce se fia A la putere, si se nu fia B. Apoi unde certele decurgu pe astfelu de base, acolo suntemu departe de aceea ce ar' trebui se fimu; si in totu casulu astfelu de certe trebuie se ne degrade multu inaintea acelora, cari se sciū aventā ceva peste orizontulu celor ce credu cā la dirigerea unei corporatiuni se cautam la barb'a, statura, sēu la figur'a acelu pe care 'lu punem in fruntea trebei si nu la capabilitatea si la principiile lui.

II.

Trecēdu la simptomele vietii nōstre nationale pe terenulu scolasticu observam mai antāiu, cā cererea Romanilor de pe campulu libertatii, cā sē li se dē si loru o universitate cā scōla mai 'nalta, a remasu pēna astadi unu pium desiderium prin urmare in acēst'a recensiuone potemu vorbi numai dela scōlele medie in josu. Fiindu vorba de scōlele medie romane adeca de cele 5 gimnasii si 1 scōla reala potemu dice in genere cā aceste stau bine in comparatie cu celelalte gimnasii din patria. Totu ce ar' fi de doritu pentru aceste scōle ar' fi cā profesorii loru sē se intrunēscā din cāndu in cāndu la cāte o conferintia comuna, o idea, care inainte cu vreo cāti-va ani a fostu escitata de corpulu profesoralu dela Brasiovu, inse s'a impededatu realizarea ei de unele temeri ale Blasieniloru, cari din diferite motive nu s'au aratatu aplecati de a-o primi — de atunci lucrulu a remasu balta. Suntu multe cauzele, cari reclama intrunirile profesoriloru romani dela aceste 5 gimnasii. — S'atingemū aci — exempli gratia — numai unele: Mai antāiu si mai antāiu s'ar' potē statorī o uniformitate in propunerea limbii romane, pentru care pēna acum nu este statorita nici unu planu positivu. Alu doilea s'ar' potē face o intielegere pentru compunerea manualeloru in limb'a romana. Lips'a unei astfelu de intielegeri este caus'a, cā avemū asia de puține manuale romane pentru gimnasiile nōstre; cāci lips'a unei astfelu de intielegeri aduce cu sine, cā unu manualu compus la Brasiovu se fia condamnatu a se restringe numai la Brasiovu, apoi care profesoru se va senti indemnatu a lucrā si a publicā unu manualu, lipsitu de ori-ce prospectu de a fi in rodusu la tōte gimnasiile nōstre? Avemū casuri concrete cā manuale compuse in Blasiu suntu silite a remanē intre Tērnave, manuale compuse in Nasendu sēu in Beiusiu au ajunsu s. e. la cunoscentia Brasioveniloru numai in forma de tocuri prin dughenele comerciantiloru. O astfelu de aparitiune fara indoiēla nu pōte indemnā pe unulu sēu altulu dintre profesori, cā sē 'si publice opulu seu.

Avēdu locu conferintiele mentionate de siguru s'aru institui comisiuni micste pentru censurarea manualeloru, si acele care s'aru aproba de atari comisiuni s'ar' introduce in tōte gimnasiile si atunci profesorii ar' fi incuragiati a si tipari opurile loru. Mai punemū aci apoi folosulu imensu ce aru avē acestu lucru pentru scolari si pentru profesori. Cāte dificultati nu provinu din lips'a manualeloru?! Apoi cāte si mai cāte urmari folositoare, cum e edarea unei foi pedagogice si alte si alte ar' rezultā din asemenea conferintie pentru invetiamentulu scoleloru medie in specie si pentru romani in genere!

Trecēdu la scōlele primare apoi de aceste avemū din darulu D-lui vr'o patru feliuri pēna acum si adeca avemū scōle comunale facute in urm'a neingrijirei nōstre, la initiativ'a pré zelosiloru inspectoru reg. de scōle, avemū scōle confessionale unite si ne-unite si scōle granitiare. Dintre tōte a-

ceste in proportiune cu numerulu loru mai bine stau cele granitiare. Cele „comunale“ facute la initiativ'a inspectoriloru de statu suntu mai multu, mai puținu nisce creatiuni cu scopuri perverse binelui comunu alu Romaniloru, prin urmare dela aceste puținu avemū de a asteptā. Cu privire la scōlele confessionale este preste totu fōrte multu de doritu. Partea preponderanta la ambele confessioni sta reu, pentru cā lipsite fiindu de fonduri corespunditoare suntu provideute cu puteri didactice ne-suficiente. Déca e adeveralu cā politic'a cea mare a popōreloru o pōrta invetiatorii, déca e adeveralu cā puternicii dilei dictēza sōrtea popōreloru pentru dile si ani, pe cāndu invetiatorii o hotarescu pentru secolu si milenii — atunci ne potemu vedē visulu cu ochii, ne potemu totdeuna prognosticā viitorulu dupa statulu invetiatoriloru nostri. E inca multu obscurantismu si intunecōla in statulu nostru invetiatorescu si noi suntemū asia de naivi de asteptamū dela invetiatorii romani numai lumina.

(Va urmā.)

Scrisori din Basarabia.

(Correspondintia originale a „Gazetei Transilvaniei“.)

Chisineu in 21 Ianuaru 1881.

Nici unu poporu n'are atātu dreptu, cātu 'lu are poporulu romanu, unu dreptu eternu contra strainului, care 'lu sugruma, se dica, cā vechii Romani: *A d v e r s u s h o s t e m a e t e r n a a u c t o r i t a s e s t o*. Asia este si asia trebuie se fia, cāci ratiunea si istori'a de acordu protegeaza pe cei nedreptatiti. Cāte o-data popōrele renuntia la dreptulu de a se revoltā contra asupritoriloru, dēr' acēst'a se intempla numai cāndu domnitori si dominati, asimilabili prin identitate sēu afinitate de rasa, se contopescu impreuna, sēu cāndu dominatorii respecta autonomi'a popōreloru si nu impedece dezvoltarea loru nationale. Ce a castigatu Russi'a in lupta s'a cu Poloni'a robita? — Nimicu. Adi, ca si la 1863 la Varsiovia, fatia in fatia stau doi inamici — polonulu si rusulu, inamici pēna la o noua lupta, care va isbucni déca nu astadi, apoi de siguru mane. Totu asemenea stau lucrurile si la Caucasu, acolo Rusia nu este de cātu inamiculu de mōrte alu popōreloru muntene. Ura, — éta relatiunea intre unii fatia cu altii. O legatura strainie! Statele care se compun de asemenea elemente sunt efemere, si domni'a loru nu este stabila. Unu vērteju de uraganu va veni si copaculu, care avea aparintia de o fortia de resistintia mare, va fi sfarimatu si datu josu.

La noi in Basarabi'a lucrurile stau totu asia. Romanulu, tieranulu bine intielesu, (cāci boierulu si ciocoiulu n'au nationalitate, pentru ei *i b i b e n e u b i p a t r i a*.) este unu inamicu neinpacatu ale Rusului. Cāndu functionarul rusu 'lu intrēba in limb'a rusa despre ceva, elu raspunde in totu-dēuna: „Nu intielegu boerulu limb'a boerēscā!“ Ce ironie! Pentru dēnsulu limb'a strainului a devenitu sinonima cu limb'a boerēscā. Si este naturalu, pentru cā in limb'a rusa aude elu vorbindu boierimea romana din Basarabia, in casele boierime adastau si benchetuescu inamicii sei: *i s p r a v n i c u l u* (prefectu) *s t a n a v o i* (subprefect) si tutti quanti, cari fatia cu tieranulu romanu n'au altu-ceva de cātu redicarea birului si dariloru cātra statu. In schimbu pentru aceste datorii, elu nu priimesce dela statu nici macaru unu drep.u.

Māna in māna stā administratiunea rusa cu boierimea romana, si dela robirea Basarabiei de cātra Russi'a, nici macaru una din familiile boieresci de pe la noi n'a imbratsiatu caus'a poporului nostru. Anii trecura, si acestu poporu robitu a remasu uitatu de toti, lucrandu mereu pentru a dā, totu-dēuna a dā, pe fia ce dī a dā $\frac{3}{4}$ din munc'a s'a boierime romane, care 'lu tradase.

Dēr' in ultimulu timpu situatiunea s'a schimbatu. Din sinulu burghesime incepura a iesi nisce tineri, cari prin nisce impregiurari fōrte norocōse, s'au datu cu trupu si sufletu causei poporului din care facu parte integra. Acesti tineri, organizandu-se in mici cercuri secrete, bine intielesu, au imbratsiatu marea si sant'a causa a redesteptarii si liberarii poporului romanu din Basarabi'a, ei propaga ideile loru la poporulu sateanu, ei nutrescu si reinviēza simtiemintele nationale intr'insulu, ei 'lu invatia a citi, a scrie, ei 'i aducu cārtile si diarele din Romani'a si le imprastie prin poporulu romanu. — Dēr' acēst'a folositoare lucrare numai s'a inceputu; ea datēza numai si numai de la 1873, si prin urmare rōdele ei nu sunt inca ve-

dite, fiindu prea mici. . . Acēst'a nu ne desperēza, pentru cā noi scimū ce pōte o mana chiaru de ōmeni bine convinsi si energici, si noi suntemū mai multu de cātu o mana; nu ne desperēza nici aceea cā temniti'a statului de la Chisineu este plina cu junimea nōstra; nu ne desperēza cā in zapad'a Siberiei sunt ingropati multi din confratii nostri de lupta. . . noi vomu pasi inainte pentru cā vedemū, cā pe locul unui cadutu se redicu altii din nou esiti din sinulu poporului romanu, si cā caus'a pentru care perimu nu va peri cu noi.

A.

Aradu, 4 Februaru 1881.

Ouorate D-le Redactoru! Cāndu pe campu se arata floricele, muritoriulu se bucura, pentru-cā acele prevestescu primavēr'a dulce. Cāndu venatoriulu fatigatu afla urm'a de fiēra dupa care alēga, atunci in peptulu seu speranti'a ce era sē se stinga 'si capeta de nou sucu nutritoriu. Cāndu marinariulu de pe vastulu oceanu intimpina cāte o planta plutitōria, atunci se bucura cā-ci limanulu doritu 'i zimblesce de departe. Cāndu in fine, la unu poporu subjugatu si impilatu in totu chipulu, se nascu si pe ici si pe colo idei salutare, idei fericitorie — totu atāti martori ai vitalitatii sale; — atunci On. D-le Redactoru este semnu invederatu, cā acelu poporu nu mai voiesce se traiēscā impilatu; nuorii negri de pe ceriulu seu trebuie se dispara si se faca locu luminei celei ce impartiesce tuturor viatia.

Adeveralu acēst'a me face se-Ve mai raportezu cāte ceva de pe la noi, cā se sciti si D-vōstra cā nici noi nu dormimū, si astu-feliu apoi se intrati mai cu virtute in luptele cele atātu de grele, ce Vi-se ivescu.

Dupa ce suntemū de ocamdata respinsi in viati'a publica dela ori ce activitate ce apartiene de-a dreptulu statului, in care traimu si pentru a cārui sacu fara de fundu asudāmu, pōte mai tare de cātu cei dela putere; tōta activitatea possibila ni se marginesce la terenulu educatiunei culturale natiunali. Cu multe si mari sacrificie 'si sustiene romanimea din Transilvani'a scōlele sale confessionali; dēr, pe cāndu la D-vōstra s'a inceputu dejā de multu, pe atunci romanii din Ungari'a propria abiā acumū vedemū in ce periclu ne aflamū, din cauza cā nu avemū nici unu institutu superioru pentru educatiunea feteloru, in ale cāroru mani este concredita sōrtea nōstra viitoria. Prin pārtile odinōra ale lui Mariotu sciti, cā se lucra cu tōta seriozitatea la infintiarea unei scōle de fete in Oradea mare. La noi s'a vorbitu de multe ori in cercuri private si cu deosebire la residenti'a P. S. S. d-lui episcopu I. Metianu despre infintiarea unei atari scōle, dēr' totu de atāte ori s'a si lasatu lucrulu se dōrma, de ore-ce nu se potū aflā modulu de a procurā medilōcele necesare; dēr' mai vēr-tosu de aceea nu se prea incordau ōmenii pentru realizarea ideei amintite, de ore-ce aici esistā unu internatu privatu de fete numitu „alu domnisiōreloru Papp“, unde — fia dīsu spre laud a acelorū iastitutrice — capetara educatiune buna multe fete romane dn tinentulu nostru. Acumū, dupa ce acelu institutu se desfiintā, murindu un'a dintre acele d-siōre, infintiarea unei scōle superiōre de fete in Aradu a devenitu cestiune de importantia si necesitatea acelei scōle o recunōscē totu romanulu benesimitoriu. In caus'a acelei scōle s'a si tinentu la 2/14 Februaru in sal'a cea mare a institutului pedagogico-teologicu o conferintia consultatōria pe care a convocat'o Rvdss. d. protopopu Vassilieviciu.

Sci d-le Redactoru cumu suntu ōmenii nostri? Focu de paie! Unulu este oratoru mai abundantu in cuvinte de cātu altulu. Au fostu presenti la 30 insi; d-lu Stanescu a vorbitu cam una ōra si a voitu se insufletēscā pe auditori, cari toti erāu si suntu convinsi despre necesitatea scōlei numite. Erā ōresi-cumu frumosu a ascultā cumu se arata pe buze foculu momentanu. In fine, cā se nu remana numai vorbele totusi s'a luatū decisiune cā se relegamū caus'a, de altmintrea urgenta, la sinodulu protopresbiteralu si acelu se alēga unu comitetu care apoi in contielegere cu forurile competente se faca toti pasii necesari pentru scōla superiōra de fete in Aradu. — Ore nu erā mai bine cā insasi conferintia se fi alesu comitetu si se fi cooptatu din sinodulu protopresbiteralu atati membri, de cāti ar fi avutu lipsa? Fia ori cumu, numai se dē Ddiu cā ide'a se nu remana si acumū numai idea.

Ceea ce totusi este frumosu in lucru e, cā ide'a numita provocā alt'a, adeca si infintiarea unei scōle

poporali de fetitie in Aradu. Va depinde multu dela tactulu si zelulu d-lui Stanescu, presiedinte in comitetulu parochialu, cá scól'a sè se infintieze curendu, tardiu, séu nici odata. Santu multi romani in Aradu, cari au auditu pe d-lu G. D. dicendu mai de multe-ori, cá densulu din poterile sale ar' infintia in Aradu o scóla de fetitie, déca si Aradani i-ar' face d-sale câte placere. Eu nu mi aducu aminte de pof'ta d-lui G. D., dér' atáta sciu, cá nu va fi pof'tindu lucruri necuviintiose. Videant consules!

Apoi cu gazet'a infintianda inca nu e gluma! Esista chiaru unu comitetu, cáruia i-s'a concrediutu caus'a; dér' mie 'mi-pare cá totu lucrulu este numai gluma, de óra-ce unii competenti la d'astea nu primira missiunea onorifica de a figurá in acelu comitetu. Asiá dér' ce voru face cei mai neesperti? Parturiunt montes nascitur ridiculus mus. Li-a cadiutu multora fórtre reu cându au cetitu in articulu meu trecutu, cá suntu in Aradu fruntasi romani, cari nu prenumera nici o fóia romanésca. Ei! dér' mai numai acei'a facu gura mare, cá le trebuie gazeta in Aradu! Dificile est satiram non scribere, de óra-ce este chiaru aici diaru romanu „Biseric'a si Scól'a“ si nu-lu prenumera nici jumetate din romanii Aradani, sub pretestu cá nu e redigeatu dupa placulu tuturor. Ast'a inse nu face nici pe o gura mare se prinda condeilu si se trantésca in diarulu localu câte unu articlu, care se produca furóre; dér' magna petis Phaeton!

Fiindu-cá mai susu fú vorb'a de scóle, 'mi vine in minte si caus'a nefericita a gimnasiulu romanescu din Beiusiu. Din 10 romani cunoscuti de cárturari, celu puçinu 6 au primitu liste de colectare. E fórtre tristu, cându audimu ce sórte are uniculu nostru gimnasiu romanescu din Ungari'a! Anim'a cea mare a poporulu nostru va sci nimici si periculu ce amenintia esistenta natiunala a cátorva sute de mii; Romanulu se va aratá si aici maranimosu, de óra-ce scie, cá in sciintia e poterea. Dér' se nu se supere nimene, déca voiu face cu ocaziunea asta o mica observare, nici se nu-si faca cinsva capitalu dintrins'a! Gimnasiulu de Beiusiu este fetulu fericitulu episcopu Samuilu Vulcanu. Prin diuarie si prin anale cetimu, cá dupa acestu episcopu dieces'a Oradiei mari a avutu inca episcopi si pe toti ii numimu fericiti, cu tóte cá n'au facutu mai nimicu pentru in florirea natiunei. Acea inca scimu, cá dominiulu episcopescu aduce la anu venitu dela 60000 pèna la 100 mii fl. v. a. Óre nu ar' fi timpulu cá S. S. parinti ai diecesei Oradane se introduca si ei cá fericitulu Vulcanu puçina abnegatiune intru ale loru si eata in doi ani ar' fi asigurate vr'o 40,000 pentru gimnasiulu periclitatu, care capitalu, adaugèndu-se la cele 122,681 fl. 36 cr. v. a.*) produce siguru cátu se recere spre acoperirea trebuinteloru institutulu!

Correspondentele.

Romanii in camer'a Ungariei.

„Gazette de Hongrie“, vorbindu despre lupt'a electorala din acestu anu, esprima bucuria ce semte, cá notabilii romani locuitori in Transilvani'a s'au reunitu in conferintia la Sibiu pentru a se intielege asupra conduitei de tinutu in viitoarele alegeri legislative. Constata apoi cu placere acést'a esire a Romaniloru din passivitatea de pèna acum, si declara cá dorese se véda repesentati in camer'a ungara uu numai pe Romanii transilvaneni, dér' si pe cei din Ungari'a propriu disa, cáci adauga numit'a gazeta, „parlamentele trebuiescu se fia oglind'a fidela a unei intregi tieri.“

Dupa ce apoi enumera avantajele ce resulta din exprimarea tuturor opiniuniloru, chiaru si cele mai extreme, de care nu se teme nici de cum, fiindu-cá o lupta pe fácia si in regula este de preferatu tacerii infundate, conchide in acesti termeni:

„Afa de aceste consideratiuni generale mai avemu multe motive particulare, pentru cá se dorimu alegerea cátoru-va deputati romani in camer'a nóstra.“

„Inca de multu amu crediutu cá Ungari'a si Romani'a au fostu facute pentru a se intielege; situatiunile loru respective au curiose asemanari; aruncati cá nise insule in medilochlu valuriloru ocèuluiu slavu, avemu cu totii trebuint'a unei aperiari in contra fluxulu, care se urca necontenitu si amenintia se ne inghitia.

*) A se vedé Apelulu publicatu Nr. 9 alu „Gazetei Transilvaniei.“

„Aru fi pré anevoie, la trebuint'a de a se demonstrá, care, dintre Ungari'a si Romani'a, aru castiga mai multu in casulu unei uniri sincere: este de ajunsu inse a se sci cá fiacare va avé negresitu avantage reale.

„Se recunosca Romanii, fara nici o reserva mintala, integritatea regatului nostru, si suntemu gata a le intinde man'a intr'unu modu lealu“

„Cum óre a pututu trece prin mintea unora din vecinii nostri cá amu putea, fara a ne sinucide, se parasimu chiaru cea mai mica parte din teritoriulu pe care 'lu posedamu de aprópe 1000 de ani?“ Transilvania ne apartine si de dreptu si istoricesce de candu Arpadii au luat'o in posesiune. (?)

„Déca in acést'a provincie Romanii suntu numerosi, Maghiarii suntu de asemenea si nu câteva mii mai multu decidu de sórtea unui statu! Déca aru fi astufeliu, chartele aru trebui cu totulu refacute.“

„Mai antaiu de tóte fruntariile naturale decidu formatiunea unui statu — si noi avemu aceste fruntarii din partea Romaniei — apoi vine interesulu politicu si materialu care léga partile distincte.“

„Fara Transilvani'a, Ungari'a n'aru poté se esiste, in vreme ce Romani'a n'are trebuintia de ea pentru ca se traiésca si se prospereze.

„Asia dér'u, ómenii de statu romani se intieléga acést'a situatiune. Se tiena comptu de drepturile nóstre, si vomu fi fericiti a ne ocupá de interesele loru, si a dá compatriotiloru loru locuitori in Ungari'a avantage in raportu cu important'a numerica avantage pe cari, din prudentia, le vomu tine atátu timpu cátu s'ar' incerca se 'si faca din ele arme in contra nóstra.“

Asia graiescu fratii Unguri prin gazet'a loru din Buda-Pest'a.

Tóte bune, dér' din ce le-o fi venitu sperietur'a? Cine amenintia Transilvani'a?

E curiosu candu pe de o parte ni se recomanda aliantia cu Austro-Ungari'a prin cunoscutulu articulu din „Deutsche Revue“, se vedemu pe de alt'a diarele unguresci considerandu aliantia cá in ajunu de a se incheiá si banuindu bunele nóstre intentii, ba atribuindu-ne si dorintie cuceritóre.

Ciudata coincidentia!

(„Binele publicu“)

D. D. R.

Din comitatulu Satmarului (Ungari'a) ni se tramite spre publicare urmatorulu Apelulu:

„P. T. Domnule! Conformu conclusulu adusu in conferentia ad hoc tienuta in 11 Febr. a. c. in Homoródele romanesci, esti rogatu cu tóta confidentia cá fácia de alegerea noului vice-comite se binevoiescu a nu-Ti promite votulu nimenui, ci acél'a a-lu face pendentu dela conclusulu conferentiei plenarie a membriloru municipali romani ce se va tiené in Careii-mari, Apriliu 4 in presera alegerei, unde totu-odata esti rogatu a te presentá.

„Avemu firm'a sperantia, cá solidaritatea, care in timpii de adi pentru noi este una suprema necesitate si care fú adoptata de conferentia va servi de indreptariu si cu privire la tienut'a nóstra facia de alegerile deputatiloru dietali.

„Datu in Homoródele romanesci diu'a de trei Santi.

Presidiulu.“

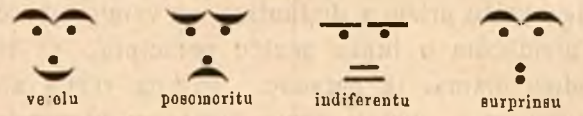
Diverse.

(Serata musicala.) Joi séra a fost in scól'a de musica a d-lui Hugo Krummel o serata musicala. Mai multe eleve ale d-sale au esecutatu pe piano cu acést'a ocaziune piese alese classice. Cu multa desteritate si precisiune au fost esecutate cu deosebire piesele dela Raff (Rigandon); Chopin (Impromptu Cis-moll); Reinecke (La belle Griseldis) Duo pentru doue pianoforte si o piesa dela Wagner-Liszt.

(Cum se póte prelungi viati'a? — Eata o problema, care pare a se fi deslegatu, scrie unu diaru americanu, priutr'unu metodu, ce-lu gasimu intr'o vechia carte germana, adica prin intrebuintiarea necontenita a lámâei. — „Incependu de la o mica portiune, pèna la 40 ani, cuantitatea trebuie sè se redice la 2 lámâi pe fia-care di, sporindu cuantitatea in aceeasi proportiune la fia-care diece ani. Aceasta idea fú inspirata de viati'a contelui de Valdeck, care ajunsu la 120 ani si care, in aceste multimi de dile, manca in fia-care di câte o mare cantitate de hreanu cu zama de lámâie. E trebuintia de numoróse experientie pentru a determina infalibilitatea acestui metodu, chiaru déca amu admite, cá tóte stomacurile potu suferi o asemenea cuantitate de lámâie. Totusi, este unu faptu positivu cá, priu inaintarea in versta dintii, neindeplinindu-si missiunea din ce in ce mai multu, si stomaculu digerendu din ce in

ce mai greu fructele devinu fórtre folositóre pentru multe persóne. Acestu metodu, adauge diarulu americanu, va fi cu deosebire usioru de urmatu la noi, in Florid'a si Californi'a, unde sunt atátea lámâi, in cátu toti americanii amu poté trâi cátu contele de Waldeck.“

(O gluma nostima de tipografu) Unu culegatoriu s'a incercatu cá priu medilocale artei tipografice se infaçisiese capete de ómeni cu diferite espressiuni ale fisiognomieii si acést'a gluma ia succesu dupa cum ne arata „Gazet'a de Dresd'a“ cátu se póte de bine si eata cumu:

(Iluminatiune electrica in Paris.)

In salónele marelui „Hôtel Continental“ din Paris se facu experiente c'unu nou sistemu de iluminatiune electrica, alu caruia invetiatoriu este architectulu Blondel. Lumin'a produsa prin lamp'a cea noua, se dice, cá este cu totulu imobile si in colóre asemenea luminei solare. Afa de acést'a se dice, cá are o astfelu de intensitate, incátu póte lumina la distantie mari, ce e mai multu, se dice, cá va succede a lumina noptea cu un'a din aceste masini unu suburbu intregu. —

Cu 15 Februariu st. v. 1881 se incepe unu nou abonamentu la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Domnii noi abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adresele d-loru *esactu*, aratandu si *post'a cea mai aprópe* de loculu, unde locuiescu.

„Gazet'a Transilvaniei“ apare dela 1 Ianuariu 1881 de trei ori pe septemana.

Esemplare dela inceputulu anului se mai afla.

Anunçiu.

In favóre a fondulu Reuniunel femeiloru romane se va arangiá, Dumineca in 15/27 Februariu a. c. in salonulu otelului Nr. I o **productiune declamatorica-musicala cu loteri'a si cu dansu.** Loteri'a se va face cu obiecte daruite de membrele Reuniunei.

Biletele de intrare a 1 fl. v. a. se voru da la cassa in sér'a petrecerei.

Inceputulu precisu 8 óre sér'a.

2-3

Comitetulu dameloru arangiatóre.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 18 Februariu st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	111.05	Imprumutulu cu pre-miu ung.	115.75
Imprumutulu cailoru ferate ungare	128 —	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	107.75
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (I-a emisiune)	85.40	Rent'a de harthia aust.	73.35
dto. (II-a emisiune)	102.75	„ de argintu „	75.65
dto. (III-a emisiune)	88.25	„ de auru „	90.10
Bonuri rurale ungare	97.—	Losurile din 1860	131.20
dto. cu cl. de sortare	95.50	Actiunile bançei austro-ungare	814.—
Bonuri rurale Banat-Timis.	95.50	„ bançei de creditu ungare	264.50
dto. cu cl. de sortare	93.75	„ bançei de creditu austriace	292.80
Bonuri rurale transilvane	94.75	Argintulu in marfuri	—.—
„ croato-slav.	97.—	Galbini imperatesci	5.56
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung.	94.75	Napoleon'd'ori	9.34 1/2
		Marci 100 imp. germ.	57.65
		Londra	118.30

Cursulu Bursei de Bucuresci

dela 5/17 Februariu 1881.

Valori	Do-banda	Scadentia Cupóneloru	Cerute	Oferite
Oblig. rurale convertite	6 1/2%	23 Apr. 23 Oct.	92.—	92. 1/2
Imprum. Oppenheim	8 1/2%	1 Ian. 1 Iul.	109.—	109. 1/2
Oblig. domeniiale	8 1/2%	idem	105. 1/2	106.—
„ Cred. fonc. rurale	7 1/2%	1 Iul. 1 Ian.	102. 1/2	103. 1/2
„ Cred. fonc. urban.	7 1/2%	idem	96. 1/2	97.—
Imprumutulu comunei Bucuresci	8 1/2%	1 Iul. 1 Ian.	103.—	103. 1/2
Act. cailoru fer. romane	5 1/2%	1 Iuliu	56.65	—.—
Oblig. nóve ale statulu	6 1/2%		94.30	94.—
Actiile Bançei Nationale Dacia, cump. de asig.		1 Ian. 1 Iul.	570.—	575.—
Act. (fr. 500)	8 1/2%	1 Ianuariu	—.—	—.—
Losuri municipale (lei 20)			27.—	28.—
Renta romana	5 1/2%		82. 1/2	83.—
Argintu contra auru			101. 1/2	101. 1/4

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipograf'a: Ioanu Gótt si fiu Henriou.